

The Call of Aurora

Ruslan and Ksenia, a brother and sister, lived in Northern Manitoba in a small mining town with their Babusya (Grandmother), while their parents worked in the Alberta's oil fields.

Babusya took good care of them, and often on long fall and winter nights she told them Kazky (Fairy tales) and sang old songs and lullabies. She told them of Aurora - the cruel and vengeful Queen of the Northern Lights. When Ksenia and Ruslan misbehaved, Babusya often told them that Aurora demanded respect. Anyone who yelled or whistled when Aurora's "zorya" light show was on - often disappeared...

One night as the Northern Lights danced across the sky, the children went out to get more firewood. Ruslan dared Ksenia to shout at "zorya". She refused. So Ruslan let out a long yell. Suddenly, a strong wind blew Ksenia's hair into her eyes. She quickly brushed it off her face, but her Ruslan was gone.

Ksenia ran home to tell her Babusya, but somehow she missed the path and got lost. A huge black Raven, lurking in the distance, became curious as to why a little girl was wandering in the deep forest. His brethren Ravens began to caw telling him and Ksenia that Ruslan was spirited off to Queen Aurora's kingdom way, way north...

The Raven led Ksenia to the old and wise Baba Yaga for advice on how to get Ruslan back. She taught Ksenia what to do to get to Aurora's orchard and how to act on their way back. Baba Yaga gave Ksenia a bag with three important gifts: a handful of northern goose feathers, an embroidered rushnyk and a small thin mirror. She also told Ksenia to listen to her heart while in Aurora's kingdom.

Then, Baba Yaga sent Ksenia to her friend, the White Elk, who took the girl to the edge of Aurora's Kingdom. Now she was on her own...

Ksenia walked through a strange land where all things shimmered and changed shapes, and where flames gave no warmth. She was cold and hungry but determined to find the Magic Orchard where Aurora kept Ruslan. Ksenia arrived at the gates, but the cold light flames did not let her in, trying to blind her instead...

She got scared. Then remembering Babusya and the long nights she and Ruslan spent singing and listening to old stories, she started singing her favourite lullaby. Suddenly, the flames got smaller and smaller and a path opened to a little square where transparent ice statues stood very still. Each looked like Ruslan. There were hundreds...

Which one was her Ruslan?

Ksenia listened to her heart. Her song rung out softly at first, then got louder and louder still. Suddenly, one statute changed colour and moved...

Ksenia ran to her brother Ruslan, who looked like he just woke from a long sleep. Holding their hands, the children quickly made their way out of the orchard arriving at the edge of Aurora's kingdom where the White Elk waited. Angry flames followed them, but as long as Ksenia sang, the flames kept their distance. Quickly, the children mounted the White Elk and rode away.

Ksenia kept singing, but soon her voice grew weak and the flames came closer. She yelled at Ruslan to hold her tightly as she grabbed a fistfull of feathers from Baba Yaga's bag, tossing them over their shoulders for protection...

Quickly, a thick fog enveloped the siblings, hiding them from their pursuers.

Then Ksenia took out a small mirror, dropping it behind them as they rode. It broke into thousands of shards that turned into brilliant ice crystals dancing across the land, creating a landscape of colour and joy. While the crystals confused the flames, they could not stop them.

Finally, Ksenia took out her last gift – a rushnyk - and unfurled it over their heads. Instantly, a swirling cloud full of snow, wind and hail separated the brother and sister from the pursuing lights. Aurora's army failed to reach beyond the clouds to capture Ruslan and Ksenia.

All of a sudden, the siblings found themselves in their own woodshed after an adventure filled with danger. Ksenia and Ruslan stared at each other in disbelief, embracing and calling out with joy, grateful to be safe, and together with Babusya in Manitoba, while waiting for Mama and Tato (Mom and Dad).

As they came indoors, Babusya looked up from her knitting...

Why was the kids' hair full of feathers?
Why was there a new rushnyk in their hands?
Why was it damp?

What happened?

Зов Аврори

Братик Руслан і сестричка Ксеня жили зі своєю бабусею в Північній Манітобі, в маленькому шахтарському містечку, а їхні батьки працювали на Альбертських нафтових полях.

Бабуся любила внуків та добре за ними доглядала, довгими осінніми та зимовими вечорами вона часто розповідала їм казки і співала старі пісні й колискові. Вона розповідала їм про Аврору – жорстоку і мстиву Королеву Північного Сяйва. Коли Ксеня та Руслан погано поводитися, бабуся говорила, що Аврору треба поважати і її остерігатися. Якщо хтось верещав чи свистів у той час, коли зоря Аврори з'являлася на небі, він безслідно зникав...

Якось уночі, коли Північне Сяйво вигравало на небі, діти вийшли надвір по дрова. Руслан намовляв Ксеню, щоб закричати до зорі. Сестричка відмовилася. А Руслан сильно крикнув. Несподівано налетів сильний вітер і прикрив Ксенині очі волоссям. Вона швидко відкинула волосся з обличчя і побачила, що її Руслан зник.

Ксеня побігла до бабусі розповісти що сталося, однак заблукала. Величезний чорний Крук віддалік з цікавістю спостерігав за нею, дивуючись, що робить маленька дівчинка в густому лісі. Його побратими Круки почали каркати і розповідати йому та Ксені про таємниче зникнення Руслана в царстві Аврори далеко на півночі...

Крук привів Ксеню до старої і мудрої Баби Яги, щоб та порадила, як визволити Руслана. Баба Яга навчила Ксеню як дістатися до Аврориного саду і що робити під час втечі. Баба Яга дала Ксені торбинку з трьома важливими дарунками: жменю пір'я північної гуски, вишиваний рушник і маленьке тоненьке дзеркальце. Вона також сказала Ксені слухати свого серця, коли опиниться в царстві Аврори.

Баба Яга привела до Ксені свого друга, Білого Оленя, який відвіз дівчинку до кордонів Аврориного царства. А далі вона лишилася на самоті...

Ксеня йшла дивною країною, навколо все мерехтіло і переливалося різними кольорами, а полум'я Північного Сяйва зовсім не гріло. Вона змерзла і зголодніла, але це її не зупиняло - вона мусіла знайти Чарівний Сад, де Аврора тримала Руслана. Ксеня підійшла до воріт, але холодне сяйво перегородило їй шлях, засліплюючи її...

Вона злякалася. Але потім, згадавши довгі ночі, Бабусин спів і старі казки, вона заспівала улюблену колискову. Несподівано сяйво зменшилося, полум'я відступило, і перед нею відкрився шлях до маленького майданчика, де непорушно стояли прозорі льодяні фігури. Кожна була подібна до Руслана. Їх було сотні.

Котра з них була Русланом?

Ксеня дослухалася до свого серця. Її пісня звучала спершу тихо, потім ставала все гучнішою і гучнішою. Раптом одна фігура змінила свій колір і поворухнулася....

Ксеня підбігла до свого братика Руслана, який неначе прокинувся від довгого сну. Тримаючись за руки, діти швидко втікали з саду в напрямку до кордону, де на них чекав Білий Олень. Сердите сяйво переслідувало їх, однак поки Ксеня співала, воно не могло їх наздогнати. Діти швидко вилізли на Білого Оленя і помчали вперед.

Ксеня все співала, однак її голос все слабшав і слабшав, і сердите сяйво наближалось. Вона наказала Руслану тримати її міцніше, а сама витягла жменьку пір'я з торбинки Баби Яги і перекинула їх через плече...

І відразу густий туман вкрив братика й сестричку, сховавши їх від переслідувача.

Потім Ксеня взяла маленьке дзеркальце і кинула його позад себе. Воно розбилося на тисячі шматочків, які перетворилися на діамантові льодяні кристалики, які танцювали і весело переливалися різними кольорами. Кристалики відкинули сяйво назад, проте не змогли його зупинити.

Нарешті Ксеня взяла останній дарунок – рушник і розпростерла його над своєю та братиковою головою. Завірюха зі снігом, вітром та градом стала стіною між дітьми та полум'ям сяйва, що переслідувало їх. Завдяки цій хурделиці армія Аврори не змогла впіймати Руслана та Ксеню.

Зненацька братик із сестричкою опинилися у своїй власній комірці на дрова, залишивши позаду небезпечну пригоду. Ксеня та Руслан, дивилися одне на одного, не вірячи власним очам. Вони обнялися з радісними вигуками, сповнені вдячності, що живі, і що разом з Бабусею в Манітобі чекатимуть на Маму й Тата.

І коли вони увійшли до хатини, Бабуся, відірвавши погляд від плетіння, подивилася на них.

Звідки гусяче пір'я у волоссі дітей?

Чому в їхніх руках опинився новий рушник?

І чому він вологий?!

Що сталося?

Le Cri de l'Aurore

Ruslan et Ksenia, un frère et une soeur, vivaient dans une petite ville minière dans le nord du Manitoba avec leur Babusya (grand-mère) pendant que leurs parents travaillaient dans l'industrie pétrolière de l'Alberta.

Babusya prit soin d'eux et souvent, durant les longues nuits d'automne et d'hiver, leur raconta des kazky (contes de fées), et leur chanta d'anciennes chansons et berceuses. Elle leur parla à propos d'Aurore, la cruelle et vengeresse Reine des Aurores Boréales. Quand Ruslan et Ksenia n'étaient pas sages, Babusya leur rappella qu'Aurore demandait du respect: Quiconque criait ou sifflait durant un spectacle "zorya" d'aurores boréales souvent disparaissait...

Une nuit, alors que les aurores boréales illuminaient de nouveau le ciel étoilé, les enfants allèrent chercher plus de bois de chauffage dehors. Ruslan mit Ksenia au défi de crier à "zorya". Elle refusa. Alors Ruslan poussa un grand cri. Soudainement, un coup de vent souffla les cheveux de Ksenia dans ses yeux. Elle les enleva rapidement, mais Ruslan avait disparu.

Ksenia courut à la maison pour le dire à Babusya, mais prit le mauvais chemin et se perdit. Un grand Corbeau noir la vit, et demanda à savoir pourquoi une fillette se promenait si profondément dans la forêt. Ses camarades corbeaux commencèrent à croasser pour expliquer à Ksenia et lui que Ruslan fut emporté par la Reine Aurore dans son royaume loin, loin dans le nord...

Le Corbeau mena Ksenia à la maison de la vieille et sage Baba Yaga pour ses avis sur comment arriver au verger d'Aurore, et comment se comporter sur le chemin du retour. Elle lui donna aussi un sac avec trois cadeaux importants: une poignée de plumes d'oie du Nord, un rushnyk brodé et un mince miroir. Elle avisa Ksenia d'écouter son coeur pendant qu'elle était dans le royaume d'Aurore.

Ensuite, Baba Yaga confia Ksenia à son ami, l'Élan Blanc, qui la mena jusqu'au bord du royaume d'Aurore. Maintenant Ksenia devait continuer toute seule...

Ksenia marcha au travers d'un paysage mystérieux, où tout scintillait et changeait de forme et où les flammes ne produisaient aucune chaleur. Elle avait froid et faim, mais était déterminée à retrouver le verger magique où Aurore tenait Ruslan. Ksenia arriva aux portes du verger, mais les flammes glacées refusèrent de la laisser passer, et essayèrent de l'aveugler à la place.

Pour un moment, elle eut peur. Mais elle se rappella de Babusya et des nombreuses nuits qu'elle et Ruslan passèrent à écouter de vieilles histoires. Elle se mit donc à chanter sa berceuse favorite. Les flammes glacées se rapetissèrent, et un petit chemin s'ouvra. Ksenia suivit ce chemin et arriva à une place où des statues de glace se tenaient, figées sur place. Tous ressemblaient à Ruslan, et il y en avait des centaines...

Laquelle était son Ruslan?

Ksenia écouta son coeur. Sa chanson commença tout doucement d'abord, puis de plus en plus fort. Soudainement, une des statues changea de couleur et se mit à bouger...

Ksenia courut vers son frère Ruslan, qui avait l'air de s'être tout juste réveillé d'un long sommeil. Se tenant la main, les enfants sortirent rapidement du verger et furent jusqu'au bord du royaume d'Aurore, où l'Élan Blanc les attendait. Les flammes furieuses les poursuivirent, mais tant que Ksenia chanta elles se tenaient à distance. Rapidement, ils montèrent l'Élan Blanc et partirent.

Ksenia continua à chanter, mais bientôt sa voix s'affaiblit et les flammes glacées se rapprochèrent. Elle cria à Ruslan de la tenir fort alors qu'elle s'empara d'une poignée de plumes d'oies de son sac et les lança par-dessus leurs épaules pour se protéger...

Un brouillard les entoura, les cachant temporairement de leurs poursuivants.

Alors, Ksenia sortit le petit miroir, le jettant derrière eux alors qu'ils continuèrent, sellés sur l'Élan. Le miroir se brisa en milliers de cristaux de glace, créant un paysage de couleur et de joie. Les cristaux confondirent pour un moment les flammes, mais ne les arrêtèrent pas.

Finalement, Ksenia sortit son dernier cadeau – le rushnyk – et le déploya au-dessus de sa tête et celle de son frère. Instantanément, une tempête amenant neige, vent et grêle les sépara des lumières à leur poursuite. L'armée d'Aurore ne put franchir le blizzard et capturer Ruslan et Ksenia.

Tout à coup, ils se retrouvèrent dans leur propre hangar à bois, après une aventure remplie de danger. Ksenia et Ruslan se regardèrent, incrédules, et s'embrassèrent de joie, contents d'être sains et saufs et avec Babusya au Manitoba, en attendant pour Mama et Tato (Maman et Papa).

Quand ils entrèrent à l'intérieur de la maison, Babusya leva son regard de son tricot...

Pourquoi les enfants avaient-ils des plumes dans les cheveux?

Pourquoi y avait-il un nouveau rushnyk dans leur mains?

Pourquoi était-il humide?

Que c'était-il passé?